

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

9 aprilie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 123/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 123/02 Cauza C-304/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury [Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) 2015/751 — Comisioane interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul — Articolul 1 alineatul (5) — Asimilarea unei scheme tripartite de plată cu cardul cu o schemă cvadripartită de plată cu cardul — Condiții — Emitere de către o schemă tripartită de plată cu cardul a unor instrumente de plată cu cardul „cu un partener de comarcare sau prin intermediul unui agent” — Articolul 2 punctul 18 — Noțiunea „schemă tripartită de plată cu cardul” — Validitate] 2

2018/C 123/03 Cauza C-359/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie – Belgia) – Procedură penală privind pe Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA [Trimitere preliminară — Lucrători migranți — Securitate socială — Legislație aplicabilă — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 14 punctul 1 litera (a) — Lucrători detașați — Regulamentul (CEE) nr. 574/72 — Articolul 11 alineatul (1) litera (a) — Certificat E 101 — Forță probatorie — Certificat obținut sau invocat în mod fraudulos] 3

2018/C 123/04	Cauza C-380/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 73 — Baza de impozitare — Articolele 306-310 — Regimul special pentru agențiile de turism — Excluderea din acest regim a vânzărilor efectuate către întreprinderi persoane impozabile — Stabilirea globală a bazei de impozitare pentru o perioadă determinată — Incompatibilitate]	3
2018/C 123/05	Cauza C-590/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2008/118/CE — Articolul 7 — Regimul general al accizelor — Aprovizionare cu produse petroliere fără aplicarea accizelor — Stații de benzină la frontierele Republicii Elene cu țări terțe — Exigibilitatea accizelor — Noțiunea „eliberare pentru consum” a produselor accizabile — Noțiunea „ieșire dintr-un regim suspensiv de accize”)	4
2018/C 123/06	Cauza C-643/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty’s Treasury [Trimitere preliminară — Directiva (UE) 2015/2366 — Servicii de plată în cadrul pieței interne — Articolul 35 alineatul (1) — Cerințe în materie de acces la sistemele de plată al prestatorilor de servicii de plată autorizați sau înregistrați — Articolul 35 alineatul (2) primul paragraf litera (b) — Inaplicabilitatea acestor cerințe la sistemele de plată alcătuite exclusiv din prestatori de servicii de plată care aparțin unui grup — Aplicabilitatea cerințelor menționate la schemele tripartite de plată cu cardul care au încheiat acorduri de comarcare sau de agenție — Validitate]	5
2018/C 123/07	Cauza C-144/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale Calabria – Italia) – Lloyd’s of London/Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria (Trimitere preliminară — Achiziții publice — Articolele 49 și 56 TFUE — Directiva 2004/18/CE — Motive de excludere de la participarea la o cerere de ofertă — Servicii de asigurări — Participarea mai multor sindicate ale Lloyd’s of London la aceeași cerere de ofertă — Semnarea ofertelor de către reprezentantul general al Lloyd’s of London pentru țara în cauză — Principiile transparenței, egalității de tratament și nediscriminării — Proporționalitate)	6
2018/C 123/08	Cauza C-181/17: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 februarie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politica transporturilor — Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 — Operator de transport rutier — Autorizație de transport public — Condiții de acordare — Articolul 3 alineatele (1) și (2) — Articolul 5 litera (b) — Număr de vehicule necesar — Reglementare națională — Condiții de acordare mai stricte — Număr de vehicule minim mai ridicat]	6
2018/C 123/09	Cauza C-508/17 P: Recurs introdus la 19 august 2017 de CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 19 iunie 2017 în cauza T-906/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH/Comisia Europeană	7
2018/C 123/10	Cauza C-703/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Wien (Austria) la 15 decembrie 2017 – Adelheid Krah/Universität Wien	7
2018/C 123/11	Cauza C-713/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) la 21 decembrie 2017 – Ahmad Shah Ayubi	8
2018/C 123/12	Cauza C-721/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 27 decembrie 2017 – Sebastien Vollmer, Vera Sagalov/Swiss Global Air Lines AG	8
2018/C 123/13	Cauza C-4/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 ianuarie 2018 – Michael Winterhoff, în calitate de administrator judiciar al patrimoniului DIREKTexpress Holding AG/Finanzamt Ulm	9

2018/C 123/14	Cauza C-5/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 ianuarie 2018 – Jochen Eisenbeis în calitate de administrator judiciar al patrimoniului JUREX GmbH/Bundeszentralamt für Steuern	10
2018/C 123/15	Cauza C-16/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 9 ianuarie 2018 – Michael Dobersberger	10
2018/C 123/16	Cauza C-17/18: Cerere de decizie preliminară formulată de către Tribunalul Mureș (România) la data de 9 ianuarie 2018 – procedură penală împotriva Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA . . .	11
2018/C 123/17	Cauza C-22/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Darmstadt (Germania) la 11 ianuarie 2018 – TopFit e.V., Daniele Biff/den Deutschen Leichtathletikverband e.V.	12
2018/C 123/18	Cauza C-31/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 17 ianuarie 2018 – „Elektrozpredelenie Yug” EAD/Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)	12
2018/C 123/19	Cauza C-122/18: Acțiune introdusă la 14 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Italiană . .	13

Tribunalul

2018/C 123/20	Cauza T-731/15: Hotărârea Tribunalului din 21 februarie 2018 – Klyuyev/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația de motivare — Temei juridic — Bază factuală — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la apărare — Dreptul de proprietate — Dreptul la reputație — Proporționalitate — Protecția drepturilor fundamentale echivalentă cu cea garantată în Uniune — Excepția de nelegalitate”)	15
2018/C 123/21	Cauza T-118/16: Hotărârea Tribunalului din 20 februarie 2018 – Deutsche Post/EUIPO – bpost (BEPOST) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BEPOST — Marca Uniunii Europene figurativă anterioare ePost și marca națională verbală anterioară POST — Marca neînregistrată sau semnul utilizat în comerț POST — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul 2017/1001) — Lipsa prejudiciului adus renumelui și lipsa diluării — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul 2017/1001) — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”]	16
2018/C 123/22	Cauza T-445/16: Hotărârea Tribunalului din 23 februarie 2018 – Schniga/OCVV (Gala Schnico) [„Soiuri de plante — Cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante pentru soiul de plantă Gala Schnico — Examinare tehnică — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 — Omogenitate — Articolul 8 din Regulamentul nr. 2100/94 — Examinare complementară — Articolul 57 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2100/94 — Egalitate de tratament — Instrumentarea din oficiu a cauzei de către OCSP — Articolul 76 din Regulamentul nr. 2100/94”]	17
2018/C 123/23	Cauza T-727/16: Hotărârea Tribunalului din 21 februarie 2018 – Repower/EUIPO – repowermap.org (REPOWER) [„Marcă a Uniunii Europene — Decizie a unei camere de recurs prin care se revocă o decizie anterioară — Articolul 80 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 103 din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Principiul general de drept care permite retragerea unui act administrativ nelegal”]	17

2018/C 123/24	Cauza T-45/17: Hotărârea Tribunalului din 20 februarie 2018 – Kwang Yang Motor/EUIPO – Schmidt (CK1) („Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale CK1 — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară CK — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)	18
2018/C 123/25	Cauza T-179/17: Hotărârea Tribunalului din 21 februarie 2018 – Laboratoire Nuxe/EUIPO – Camille și Tariot (NYouX) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative NY ouX — Marca națională verbală anterioară NUXE — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul(CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 94 alineatul (1) prima teză din Regulamentul(UE) 2017/1001] — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Similitudinea semnelor — Caracter distinctiv — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001]”)	19
2018/C 123/26	Cauza T-210/17: Hotărârea Tribunalului din 22 februarie 2018 – International Gaming Projects/EUIPO – Zitro IP (TRIPLE TURBO) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene TRIPLE TURBO — Marca figurativă anterioară a Uniunii Europene TURBO — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)	19
2018/C 123/27	Cauza T-711/14: Ordonanța Tribunalului din 9 februarie 2018 – Arcofin și alții/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Ajutor pus în aplicare de către Belgia în favoarea societăților cooperative financiare din grupul ARCO — Regim de garantare care protejează participațiile persoanelor fizice cu calitatea de asociați ai acestor societăți — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Avantaj selectiv — Măsură care poate denatura sau poate amenința să denatureze concurența și să afecteze schimburile dintre statele membre — Măsură destinată să remedieze o perturbare gravă a economiei unui stat membru — Încredere legitimă — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit lipsită de orice temei juridic”)	20
2018/C 123/28	Cauza T-436/16: Ordonanța Tribunalului din 7 februarie 2018 – AEIM și Kazenas/Comisia („Acțiune în despăgubire — Prescripție — Lipsa dovedirii prejudiciului — Acțiune vădit nefondată sau vădit inadmisibilă”)	21
2018/C 123/29	Cauza T-919/16: Ordonanța Tribunalului din 1 februarie 2018 – Collins/Parlamentul („Privilegii și imunități — Membru al Parlamentului European — Decizie de a nu se apăra privilegiile și imunitățile — Acțiune vădit inadmisibilă — Necompetență vădită — Acțiune vădit lipsită de orice temei juridic”)	21
2018/C 123/30	Cauza T-786/16: Acțiune introdusă la 12 decembrie 2017 – PV/Comisia	22
2018/C 123/31	Cauza T-47/18: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2018 – UZ/Parlamentul	24
2018/C 123/32	Cauza T-54/18: Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2018 – Fashion Energy/EUIPO – Retail Royalty (1st AMERICAN)	25
2018/C 123/33	Cauza T-62/18: Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Aeris Invest/SRB	25
2018/C 123/34	Cauza T-204/17: Ordonanța Tribunalului din 7 februarie 2018 – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan)/Comisia	27

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 123/01)

Ultima publicație

JO C 112, 26.3.2018

Publicații anterioare

JO C 104, 19.3.2018

JO C 94, 12.3.2018

JO C 83, 5.3.2018

JO C 72, 26.2.2018

JO C 63, 19.2.2018

JO C 52, 12.2.2018

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Cauza C-304/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) 2015/751 — Comisioane interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul — Articolul 1 alineatul (5) — Asimilarea unei scheme tripartite de plată cu cardul cu o schemă cvadripartită de plată cu cardul — Condiții — Emitere de către o schemă tripartită de plată cu cardul a unor instrumente de plată cu cardul „cu un partener de comarcare sau prin intermediul unui agent” — Articolul 2 punctul 18 — Noțiunea „schemă tripartită de plată cu cardul” — Validitate]

(2018/C 123/02)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The Queen, la cererea: American Express Co.

Pârâți: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

cu participarea: Diners Club International Limited, MasterCard Europe SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unui acord între un partener de comarcare sau un agent, pe de o parte, și o schemă tripartită de plată cu cardul, pe de altă parte, nu este necesar ca acest partener de comarcare sau acest agent să acționeze în calitate de emitent, în sensul articolului 2 punctul 2 din acest regulament, pentru a se aprecia că schema menționată emite instrumente de plată cu cardul împreună cu un partener de comarcare sau prin intermediul unui agent și pentru ca aceasta să fie considerată, prin urmare, drept o schemă cvadripartită de plată cu cardul, în sensul celei dintâi dintre aceste dispoziții.
- 2) Examinarea celei de a doua întrebări preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 1 alineatul (5) și a articolului 2 punctul 18 din Regulamentul 2015/751.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie – Belgia) – Procedură penală privind pe Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

(Cauza C-359/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Lucrători migranți — Securitate socială — Legislație aplicabilă — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 14 punctul 1 litera (a) — Lucrători detașați — Regulamentul (CEE) nr. 574/72 — Articolul 11 alineatul (1) litera (a) — Certificat E 101 — Forță probatorie — Certificat obținut sau invocat în mod fraudulos]

(2018/C 123/03)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie

Părțile din procedura penală principală

Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

cu participarea: Openbaar Ministerie

Dispozitivul

Articolul 14 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 631/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004, și articolul 11 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, trebuie să fie interpretate în sensul că, atunci când instituția statului membru în care au fost detașați lucrătorii a sesizat instituția emitentă a certificatelor E 101 cu o cerere de reexaminare și de retragere a acestora în lumina elementelor strânse în cadrul unei anchete judiciare care a permis să se constate că certificatele respective au fost obținute sau invocate în mod fraudulos și că instituția emitentă a omis să ia în considerare aceste elemente în vederea reexaminării temeiniciei eliberării certificatelor menționate, instanța națională poate, în cadrul unei proceduri inițiate împotriva persoanelor bătute că au recurs la lucrători detașați pe baza unor astfel de certificate, să le înlăture dacă, pe baza elementelor menționate și cu respectarea garanțiilor inerente dreptului la un proces echitabil care trebuie acordate acestor persoane, constată existența unei asemenea fraude.

⁽¹⁾ JO C 335, 12.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-380/16) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 73 — Baza de impozitare — Articolele 306-310 — Regimul special pentru agențiile de turism — Excluderea din acest regim a vânzărilor efectuate către întreprinderi persoane impozabile — Stabilirea globală a bazei de impozitare pentru o perioadă determinată — Incompatibilitate]

(2018/C 123/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Owsiany-Hornung și M. Wasmeier, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și R. Kanitz, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans și B. Koopman, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin excluderea din regimul special al taxei pe valoarea adăugată aplicabil agențiilor de turism a serviciilor de călătorie furnizate unor persoane impozabile care le utilizează în scop profesional și prin autorizarea agențiilor de turism, în măsura în care sunt supuse regimului menționat, să stabilească baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată în mod global pentru grupuri de servicii sau pentru toate serviciile furnizate în cursul unei perioade fiscale, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 73 și 306-310 din Directiva 2016/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.
- 2) Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 314, 29.8.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Elenă (Cauza C-590/16) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2008/118/CE — Articolul 7 — Regimul general al accizelor — Aprovizionare cu produse petroliere fără aplicarea accizelor — Stații de benzină la frontierele Republicii Elene cu țări terțe — Exigibilitatea accizelor — Noțiunea „eliberare pentru consum” a produselor accizabile — Noțiunea „ieșire dintr-un regim suspensiv de accize”)

(2018/C 123/05)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Tomat și A. Kyratsou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: E.-M. Mamouna și M. Tassopoulou, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin adoptarea și prin menținerea în vigoare a unei legislații care autorizează vânzarea de produse petroliere scutite de taxe de stațiile de benzină ale Katastimata Aforologiton Eidon AE la punctele de frontieră Kipoi Evrou (Grecia), Kakavia (Grecia) și Evzonoï (Grecia), care se găsesc toate în zone limitrofe unor țări terțe – și anume Republica Turcia, Republica Albania și, respectiv, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei –, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE.
- 2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 30, 30.1.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Cauza C-643/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva (UE) 2015/2366 — Servicii de plată în cadrul pieței interne — Articolul 35 alineatul (1) — Cerințe în materie de acces la sistemele de plată al prestatorilor de servicii de plată autorizați sau înregistrați — Articolul 35 alineatul (2) primul paragraf litera (b) — Inaplicabilitatea acestor cerințe la sistemele de plată alcătuite exclusiv din prestatori de servicii de plată care aparțin unui grup — Aplicabilitatea cerințelor menționate la schemele tripartite de plată cu cardul care au încheiat acorduri de comarcare sau de agenție — Validitate]

(2018/C 123/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The Queen, la cererea: American Express Co.,

Pârâți: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

cu participarea: Diners Club International Limited, MasterCard Europe SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 35 alineatul (2) primul paragraf litera (b) din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 și de abrogare a Directivei 2007/64/CE trebuie interpretat în sensul că o schemă tripartită de plată cu cardul care a încheiat un acord de comarcare cu un partener de comarcare nu este privată de beneficiul excluderii prevăzute la această dispoziție și, prin urmare, nu este supusă cerințelor prevăzute la articolul 35 alineatul (1) din această directivă în cazul în care partenerul de comarcare nu este un prestator de servicii de plată și nu furnizează servicii de plată în această schemă în ceea ce privește produsele comarcate. În schimb, o schemă tripartită de plată cu cardul care a utilizat un agent pentru prestarea de servicii de plată este privată de beneficiul acestei excluderi și, prin urmare, este supusă cerințelor prevăzute la articolul 35 alineatul (1) menționat.
- 2) Examinarea celei de a doua întrebări preliminare nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 35 din Directiva 2015/2366.

⁽¹⁾ JO C 78, 13.3.2017

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale Calabria – Italia) – Lloyd’s of London/Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria

(Cauza C-144/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Achiziții publice — Articolele 49 și 56 TFUE — Directiva 2004/18/CE — Motive de excludere de la participarea la o cerere de ofertă — Servicii de asigurări — Participarea mai multor sindicate ale Lloyd’s of London la aceeași cerere de ofertă — Semnarea ofertelor de către reprezentantul general al Lloyd’s of London pentru țara în cauză — Principiile transparenței, egalității de tratament și nediscriminării — Proporționalitate)

(2018/C 123/07)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale Calabria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lloyd’s of London

Pârâtă: Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria

Dispozitivul

Principiile transparenței, egalității de tratament și nediscriminării care rezultă din articolele 49 și 56 TFUE și care sunt menționate la articolul 2 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care nu permite excluderea a două „syndicates” ale Lloyd’s of London de la participarea la același contract de achiziții publice de servicii de asigurări pentru simplul motiv că fiecare dintre ofertele lor respective a fost semnată de reprezentantul general al Lloyd’s of London pentru acest stat membru, dar permite, în schimb, excluderea acestora în cazul în care rezultă, pe baza unor elemente incontestabile, că ofertele lor nu au fost formulate în mod independent.

⁽¹⁾ JO C 213, 3.7.2017

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 februarie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-181/17) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politica transporturilor — Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 — Operator de transport rutier — Autorizație de transport public — Condiții de acordare — Articolul 3 alineatele (1) și (2) — Articolul 5 litera (b) — Număr de vehicule necesar — Reglementare națională — Condiții de acordare mai stricte — Număr de vehicule minim mai ridicat]

(2018/C 123/08)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: J. Hottiaux și J. Rius, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: V. Ester Casas, agent)

Dispozitivul

- 1) Impunând întreprinderilor să dispună de cel puțin trei vehicule pentru a obține o autorizație de transport public, Regatul Spaniei a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatele (1) și (2), precum și al articolului 5 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 195, 19.6.2017.

**Recurs introdus la 19 august 2017 de CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH împotriva
Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 19 iunie 2017 în cauza T-906/16, CBA Spielapparate-
und Restaurantbetriebs GmbH/Comisia Europeană**

(Cauza C-508/17 P)

(2018/C 123/09)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (reprezentant: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a zecea), prin Ordonanța din 8 februarie 2017, a respins recursul și a dispus ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Wien (Austria) la 15 decembrie 2017 –
Adelheid Krahl/Universität Wien**

(Cauza C-703/17)

(2018/C 123/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Adelheid Krahl

Pârâtă: Universität Wien

Întrebările preliminare

Întrebarea 1:

Dreptul Uniunii, în special articolul 45 TFUE, articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 (¹) al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii, precum și articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări potrivit căreia, din perioadele de activitate realizate de un membru al personalului didactic de la Universitatea din Viena în domeniul de specialitate, nu se ia în calcul decât o perioadă totală de trei sau patru ani, indiferent dacă perioadele de activitate salariată au fost realizate la Universitatea din Viena sau la alte universități sau instituții similare din țară sau străinătate?

Întrebarea 2:

Un sistem de salarizare care nu prevede luarea în considerare integrală a perioadelor de activitate în domeniul de specialitate, dar care, în același timp, corelează durata încadrării în muncă la același angajator cu un salariu superior este contrar liberei circulații a lucrătorilor în sensul articolului 45 alineatul (2) TFUE și al articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor?

⁽¹⁾ JO 2011, L 141, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) la
21 decembrie 2017 – Ahmad Shah Ayubi**

(Cauza C-713/17)

(2018/C 123/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Părțile din procedura principală

Recurent: Ahmad Shah Ayubi

Autoritate pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 29 din Directiva 2011/95/UE ⁽¹⁾, care instituie obligația unui stat membru de a se asigura că beneficiarii de protecție internațională primesc (în statul membru care a acordat protecția), aceeași asistență socială necesară precum cea prevăzută pentru resortisanții respectivului stat membru trebuie interpretat în sensul că îndeplinește criteriile de aplicabilitate directă elaborate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în jurisprudența sa?
- 2) Articolul 29 din Directiva 2011/95/UE trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale, în temeiul căreia numai beneficiarii dreptului de azil cu drept de ședere permanentă primesc cuantumul integral al prestațiilor sociale sub forma unor resurse minime garantate în funcție de necesități, la fel ca resortisanții respectivului stat membru, dar prevede reducerea prestațiilor sociale, acordate sub forma unor resurse minime garantate în funcție de necesități, în cazul beneficiarilor de azil cărora li s-a acordat numai un drept de ședere temporară, tratându-i așadar, în ceea ce privește cuantumul asistenței sociale, în mod egal cu beneficiarii de protecție subsidiară?

⁽¹⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO 2011, L 337, p. 9)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 27 decembrie
2017 – Sebastien Vollmer, Vera Sagalov/Swiss Global Air Lines AG**

(Cauza C-721/17)

(2018/C 123/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Sebastien Vollmer, Vera Sagalov

Pârâtă: Swiss Global Air Lines AG

Întrebările preliminare

- 1) Există un drept la compensație în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ și atunci când, din cauza unei sosiri cu o întârziere mai mică de trei ore, un pasager nu reușește să ajungă la un zbor cu legătură directă, iar întârzierea cu care ajunge la destinația finală este de trei ore sau mai mult, dar cele două zboruri sunt efectuate de operatori de transport aerian diferiți?
- 2) Există un drept la compensație în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 și atunci când între diferiții operatori de transport aerian există legături de grup?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218, rectificare în JO 2016, L 94, p. 17).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 ianuarie 2018 – Michael Winterhoff, în calitate de administrator judiciar al patrimoniului DIREKTexpress Holding AG/Finanzamt Ulm

(Cauza C-4/18)

(2018/C 123/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Michael Winterhoff, în calitate de administrator judiciar al patrimoniului DIREKTexpress Holding AG

Pârât: Finanzamt Ulm

Întrebarea preliminară

Se poate considera că un întreprinzător care efectuează notificări formale de acte în temeiul unor dispoziții de drept public este „furnizor de serviciu universal”, care asigură totalitatea sau o parte a serviciului universal poștal în sensul articolului 2 punctul 13 din Directiva 97/67/CE din 15 decembrie 1997 ⁽¹⁾? Sunt aceste servicii scutite de TVA în temeiul articolului 132 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12).

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 ianuarie 2018 – Jochen Eisenbeis în calitate de administrator judiciar al patrimoniului JUREX GmbH/Bundeszentralamt für Steuern

(Cauza C-5/18)

(2018/C 123/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant și recurent: Jochen Eisenbeis în calitate de administrator judiciar al patrimoniului JUREX GmbH

Pârât și intimat: Bundeszentralamt für Steuern

Întrebările preliminare

1) Distribuția formală de înregistrări pe baza unor dispoziții de drept public (dispoziții ale codurilor de procedură și ale legilor care reglementează comunicarea actelor administrative – articolul 33 alineatul 1 din Legea serviciilor poștale) constituie un serviciu poștal universal în temeiul articolului 3 alineatul (4) din Directiva 97/67/CE din 15 decembrie 1997 ⁽¹⁾ (Directiva privind serviciile poștale)?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Se poate considera că un întreprinzător care furnizează servicii de distribuție formală de înregistrări, pe baza unor dispoziții de drept public, este un „furnizor de serviciu universal”, care asigură totalitatea sau o parte a serviciului universal poștal în sensul articolului 2 punctul 13 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997? Sunt aceste servicii scutite de TVA în temeiul articolului 132 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO 1998, L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12).

⁽²⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 9 ianuarie 2018 – Michael Dobeberger

(Cauza C-16/18)

(2018/C 123/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurent: Michael Dobeberger

Pârâtă: Magistrat der Stadt Wien

Întrebările preliminare

- 1) Domeniul de aplicare al Directivei 96/71/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (denumită în continuare, pe scurt și „directiva”), în special articolul 1 alineatul (3) litera (a) din aceasta, include și prestarea de servicii precum servirea pasagerilor cu mâncare și băutură, serviciul la bord sau serviciile de curățenie prestate de lucrători ai unei întreprinderi de prestări servicii cu sediul în statul membru de origine (Ungaria), în scopul executării unui contract încheiat cu operatorul de transport feroviar cu sediul în statul membru gazdă (Austria), atunci când aceste servicii sunt prestate în trenuri internaționale care circulă și pe teritoriul statului membru gazdă?
- 2) Articolul 1 alineatul (3) litera (a) din directivă include și cazul în care întreprinderea de prestări servicii cu sediul în statul membru de origine nu prestează serviciile menționate la prima întrebare în cadrul unui contract încheiat cu un operator de transport feroviar stabilit în statul membru gazdă, care beneficiază de aceste servicii (destinatarul serviciilor), ci în cadrul unui contract încheiat cu altă întreprindere stabilită în statul membru gazdă, care a încheiat la rândul său un contract (lanț de subcontractare) cu operatorul de transport feroviar?
- 3) Articolul 1 alineatul (3) litera (a) din directivă se referă și la situația în care întreprinderea de prestări servicii cu sediul în statul membru de origine nu utilizează lucrători proprii pentru prestarea serviciilor menționate la prima întrebare, ci lucrători ai unei alte întreprinderi care i-au fost puși la dispoziție în statul membru de origine?
- 4) Indiferent de răspunsurile la primele trei întrebări: Dreptul Uniunii, în special libera circulație a serviciilor (articolele 56 și 57 TFUE), se opune unei reglementări naționale care impune unor întreprinderilor care, în scopul prestării unui serviciu, detașează lucrători pe teritoriul unui alt stat membru, obligația de a respecta condițiile de muncă și de încadrare în muncă în sensul articolului 3 alineatul (1) din directivă, precum și obligații accesorii (în special obligația de a declara detașarea cu caracter transfrontalier a lucrătorilor la o autoritate din statul membru gazdă și obligația de a deține documente privind quantumul remunerației și afilierea acestor lucrători la sistemele de securitate sociale) și în cazurile în care (în primul rând) personalul detașat peste frontieră face parte din personalul navigant al unui operator de transport feroviar, care desfășoară o activitate la transfrontalieră sau din personalul unei întreprinderi care prestează servicii tipice pentru un operator de transport feroviar (servirea pasagerilor cu mâncare și băutură; servicii la bord) pe trenurile acestui operator care traversează frontierele statelor membre, în cazurile în care (în al doilea rând) detașarea fie nu se întemeiază pe un contract de prestări servicii, fie nu se întemeiază pe un contract de prestări servicii încheiat între întreprinderea care face detașările și destinatarul serviciilor care își desfășoară activitatea în celălalt stat membru, pentru motivul că obligația de prestare de servicii a întreprinderii care face detașările în raport cu destinatarul serviciilor care își desfășoară activitatea în celălalt stat membru rezultă din subcontracte (un lanț de subcontractare) și în care (în al treilea rând) forța de muncă detașată nu a încheiat un contract de muncă cu întreprinderea care face detașările, ci cu o întreprindere terță care și-a pus la dispoziție lucrătorii întreprinderii care face detașările în statul membru în care se află sediul întreprinderii care face detașările?

⁽¹⁾ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29).

Cerere de decizie preliminară formulată de către Tribunalul Mureș (România) la data de 9 ianuarie 2018 – procedură penală împotriva Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA

(Cauza C-17/18)

(2018/C 123/16)

Limba de procedură: romana

Instanța de trimitere

Tribunalul Mureș

Părțile din acțiunea principală

Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA

Întrebările preliminare

- 1) Încheierea unui contract prin care o societate închiriază unei alte societăți un imobil în care anterior se desfășurau activități specifice alimentației publice într-un restaurant, împreună cu toate mijloacele fixe și obiectele de inventar, societatea chiriașă continuând aceeași activitate de alimentație publică într-un restaurant cu aceeași denumire utilizată anterior reprezintă un transfer al afacerii în sensul articolului 19 și al articolului 29 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾?
- 2) În cazul în care răspunsul la întrebarea 1 este negativ, este operațiunea descrisă un serviciu care se califică drept închiriere de bunuri imobile în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (l) din Directiva TVA sau un serviciu complex care nu se califică drept închiriere de bunuri imobile, taxabil prin efectul legii?

⁽¹⁾ JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol.3, p. 7

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Darmstadt (Germania) la 11 ianuarie 2018 – TopFit e.V., Daniele Biff/den Deutschen Leichtathletikverband e.V.

(Cauza C-22/18)

(2018/C 123/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Darmstadt

Părțile din procedura principală

Reclamanți: TopFit e.V., Daniele Biffi

Pârâtă: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 18, 21 și 165 TFUE trebuie interpretate în sensul că o dispoziție a regulamentului de organizare a activității de atletism al unei federații dintr-un stat membru, care prevede că participarea la campionatele naționale este condiționată de deținerea cetățeniei statului membru respectiv, constituie o discriminare inadmisibilă?
- 2) Articolele 18, 21 și 165 TFUE trebuie interpretate în sensul că o federație dintr-un stat membru discriminează în mod inadmisibil sportivii amatori din alt stat membru care nu dețin cetățenia primului stat prin faptul că, deși le permite să participe la campionate naționale, aceștia nu pot să concureze decât „în afara competiției” sau „fără evaluarea performanței” și nu au dreptul să participe la cursa finală sau la competiția finală?
- 3) Articolele 18, 21 și 165 TFUE trebuie interpretate în sensul că o federație dintr-un stat membru discriminează în mod inadmisibil sportivii amatori din alt stat membru care nu dețin cetățenia primului stat prin faptul că îi exclude de la acordarea unor titluri naționale, respectiv nu îi include în clasament?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 17 ianuarie 2018 – „Elektrozpredelenie Yug” EAD/Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Cauza C-31/18)

(2018/C 123/18)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Elektrozpredelenie Yug” EAD

Pârâtă: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolului 2 punctele 3 și 5 din Directiva 2009/72/CE⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că singurul criteriu de delimitare a rețelei de distribuție de rețeaua de transport și, în mod corespunzător, a activității „distribuție” de energie electrică, de activitatea „transport” de energie electrică este nivelul de tensiune și că, în pofida libertății de care dispun de a aloca utilizatorii sistemului unuia dintre tipurile de rețea (de transport sau de distribuție), statelor membre nu le este permis să introducă dreptul de proprietate asupra activelor utilizate în scopul exercitării acestor activități drept criteriu suplimentar de diferențiere între activitățile de transport și cele de distribuție?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, consumatorii conectați la rețeaua de medie tensiune trebuie tratați întotdeauna ca clienți ai operatorului rețelei de distribuție care deține o licență pentru teritoriul respectiv, indiferent de cine este proprietarul echipamentelor la care sunt conectate în mod direct instalațiile electrice ale clienților și indiferent de contractele încheiate de clienți în mod direct cu operatorul rețelei de transport?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, dispoziții naționale precum articolul 1 punctul 44 coroborat cu punctul 20 din Normele complementare la Legea energiei, potrivit cărora „transport de energie electrică” înseamnă transportul de energie electrică în rețeaua de transport, iar „rețea de transport de energie electrică” înseamnă ansamblul cablurilor și echipamentelor electrice care servesc transportului, transformării energiei electrice de înaltă tensiune în energie electrică de medie tensiune și redistribuirii fluxurilor de energie, sunt admisibile în conformitate cu sensul și cu finalitatea Directivei 2009/72/CE? În aceleași condiții, sunt admisibile dispoziții naționale precum cea de la articolul 88 alineatul 1 din Legea energiei, care prevede că: „Activitatea de distribuție de energie electrică și cea de exploatare a rețelelor de distribuție de energie electrică vor fi exercitate de operatorii rețelelor de distribuție care dețin asemenea rețele pe un teritoriu determinat și care au dobândit o licență pentru distribuția de energie electrică pe acest teritoriu”?

⁽¹⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO 2009, L 211, p. 55).

Acțiune introdusă la 14 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-122/18)

(2018/C 123/19)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și C. Zadra, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, întrucât nu a adoptat și continuă să nu adopte măsurile necesare pentru a garanta că autoritățile publice nu depășesc termenele de 30 sau de 60 de zile calendaristice pentru efectuarea plății datoriei lor comerciale, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (JO L 48, p. 1) și în special obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 din directiva menționată;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Elementele de care dispune Comisia, care se bazează pe informațiile furnizate de Republica Italiană în cursul procedurii prealabile, arată că termenele de plată de 30 și de 60 de zile, prevăzute la articolul 4 din Directiva 2011/7/UE privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, sunt depășite nu numai în cazul unor entități izolate, ci de întreaga categorie a autorităților publice, nu cu ocazia unei singure tranzacții comerciale, ci ca termene medii de plată și în legătură cu toate tranzacțiile încheiate de aceste autorități și, în sfârșit, nu pe o perioadă limitată, ci în mod constant începând din luna septembrie 2014 și până la data introducerii prezentei acțiuni. Așadar, Comisia consideră dovedită încălcarea continuată și sistematică a articolului 4 din directivă.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 21 februarie 2018 – Klyuyev/Consiliul

(Cauza T-731/15) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația de motivare — Temei juridic — Bază factuală — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la apărare — Dreptul de proprietate — Dreptul la reputație — Proporționalitate — Protecția drepturilor fundamentale echivalentă cu cea garantată în Uniune — Excepția de nelegalitate”)

(2018/C 123/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Sergiy Klyuyev (Donetsk, Ucraina) (reprezențanți: R. Gherson, T. Garner, solicitors, B. Kennelly, QC, și J. Pobjoy, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: Á. de Elera-San Miguel Hurtado și J.-P. Hix, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea, în primul rând, a Deciziei (PESC) 2015/1781 a Consiliului din 5 octombrie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2015, L 259, p. 23) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1777 al Consiliului din 5 octombrie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2015, L 259, p. 3), în al doilea rând, a Deciziei (PESC) 2016/318 a Consiliului din 4 martie 2016 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2016, L 60, p. 76) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/311 al Consiliului din 4 martie 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2016, L 60, p. 1) și, în al treilea rând, a Deciziei (PESC) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 34) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/374 al Consiliului din 3 martie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 1), în măsura în care numele reclamantului a fost menținut pe lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia (PESC) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/374 al Consiliului din 3 martie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina în măsura în care numele domnului Sergiy Klyuyev a fost menținut pe lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.
- 2) Menține efectele articolului 1 din Decizia 2017/381 și ale articolului 1 din Regulamentul de punere în aplicare 2017/374 față de domnul Klyuyev până la data expirării termenului de recurs prevăzut la articolul 56 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene sau, în cazul în care în acest termen se introduce un recurs, până la respingerea recursului.

- 3) Respinge în rest acțiunea.
- 4) Domnul Klyuyev suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene în ceea ce privește cererile în anulare formulate în cererea introductivă și în primul memoriu în adaptare.
- 5) Consiliul suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de domnul Klyuyev în ceea ce privește cererea de anulare în parte a Deciziei 2017/381 și a Regulamentului de punere în aplicare 2017/374 formulată în al doilea memoriu în adaptare.

⁽¹⁾ JO C 68, 22.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 20 februarie 2018 – Deutsche Post/EUIPO – bpost (BEPOST)

(Cauza T-118/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BEPOST — Marca Uniunii Europene figurativă anterioare ePost și marca națională verbală anterioară POST — Marca neînregistrată sau semnul utilizat în comerț POST — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul 2017/1001) — Lipsa prejudiciului adus renumelui și lipsa diluării — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul 2017/1001) — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”]

(2018/C 123/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Deutsche Post AG (Bonn, Germania) (reprezentați: K. Hamacher și G. Müllejans, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: A. Folliard-Monguiral, G. Sakalaite-Orlovskiene și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: bpost NV (Bruxelles, Belgia) (reprezentați: inițial L. Hubert și K. Ongena, ulterior H. Dhondt și J. Cassiman, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 18 ianuarie 2016 (cauza R 3107/2014-1) privind o procedură de opoziție între Deutsche Post et bpost

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Deutsche Post AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 165, 10.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 23 februarie 2018 – Schniga/OCVV (Gala Schnico)(Cauza T-445/16) ⁽¹⁾

[„Soiuri de plante — Cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante pentru soiul de plantă Gala Schnico — Examinare tehnică — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 — Omogenitate — Articolul 8 din Regulamentul nr. 2100/94 — Examinare complementară — Articolul 57 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2100/94 — Egalitate de tratament — Instrumentarea din oficiu a cauzei de către OCSP — Articolul 76 din Regulamentul nr. 2100/94”]

(2018/C 123/22)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Schniga GmbH (Bolzano, Italia) (reprezentanți: G. Würtenberger și R. Kunze, avocați)

Pârât: Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) (reprezentanți: M. Ekvad, F. Mattina și U. Braun-Mlodecka, agenți, asistați de A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei de recurs a OCSP din 22 aprilie 2016 (cauza A 005/2014), privind o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante pentru soiul de plantă Gala Schnico

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Schniga GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 364, 3.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 21 februarie 2018 – Repower/EUIPO – repowermap.org (REPOWER)(Cauza T-727/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Decizie a unei camere de recurs prin care se revocă o decizie anterioară — Articolul 80 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 103 din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Principiul general de drept care permite retragerea unui act administrativ nelegal”]

(2018/C 123/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Repower AG (Brusio, Elveția) (reprezentanți: R. Kunz-Hallstein și H. P. Kunz-Hallstein, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: repowermap.org (Berne, Elveția) (reprezentant: P. González-Bueno Catalán de Ocón, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 3 august 2016 [cauza R 2311/2014-5 (REV)] privind o procedură de declarare a nulității între repowermap.org et Repower

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Repower AG și de repowermap.org.*

⁽¹⁾ JO C 462, 12.12.2016.

Hotărârea Tribunalului din 20 februarie 2018 – Kwang Yang Motor/EUIPO – Schmidt (CK1)

(Cauza T-45/17) ⁽¹⁾

(„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale CK1 — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară CK — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)

(2018/C 123/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kwang Yang Motor Co., Ltd (Kaohsiung, Taiwan) (reprezentanți: A. González Hähnlein și A. Kleinheyer, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Crespo Carrillo și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Udo Schmidt (Reken, Germania) (reprezentanți: G. Rother și J. Vogtmeier, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 noiembrie 2016 (cauza R 2193/2015-2), privind o procedură de opoziție între domnul Schmidt și Kwang Yang Motor

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Kwang Yang Motor Co., Ltd este obligată la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 78, 13.3.2017.

Hotărârea Tribunalului din 21 februarie 2018 – Laboratoire Nuxe/EUIPO – Camille și Tariot (NYouX)(Cauza T-179/17) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative NY ouX — Marca națională verbală anterioară NUXE — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul(CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 94 alineatul(1) prima teză din Regulamentul(UE) 2017/1001] — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Similitudinea semnelor — Caracter distinctiv — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001]”)

(2018/C 123/25)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Laboratoire Nuxe (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Wilhelm și J. Roux, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și V. Ruzek, agenți)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Élisabeth Camille (Alicante, Spania) și Jean-Yves Tariot (Alicante)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16 ianuarie 2017 (cauza R 718/2016-5), privind o procedură de opoziție între Laboratoire Nuxe, pe de o parte, și doamna Camille și domnul Tariot, pe de altă parte

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 16 ianuarie 2017 (cauza R 718/2016-5).
- 2) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 144, 08.05.2017.

Hotărârea Tribunalului din 22 februarie 2018 – International Gaming Projects/ EUIPO – Zitro IP (TRIPLE TURBO)(Cauza T-210/17) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene TRIPLE TURBO — Marca figurativă anterioară a Uniunii Europene TURBO — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)

(2018/C 123/26)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: A. Canela Giménez, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 februarie 2017 (cauza R 119/2016-4) privind o procedură de opoziție între Zitro IP și International Gaming Projects

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 8 februarie 2017 (cauza R 119/2016-4).
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de International Gaming Projects Ltd.
- 3) Zitro IP Sàrl suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 161, 22.05.2017.

Ordonanța Tribunalului din 9 februarie 2018 – Arcofin și alții/Comisia

(Cauza T-711/14) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Ajutor pus în aplicare de către Belgia în favoarea societăților cooperative financiare din grupul ARCO — Regim de garantare care protejează participațiile persoanelor fizice cu calitatea de asociați ai acestor societăți — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Avantaj selectiv — Măsură care poate denatura sau poate amenința să denatureze concurența și să afecteze schimburile dintre statele membre — Măsură destinată să remedieze o perturbare gravă a economiei unui stat membru — Încredere legitimă — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit lipsită de orice temei juridic”)

(2018/C 123/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Arcofin SCRL (Bruxelles, Belgia), Arcopar SCRL (Bruxelles), Arcoplus (Bruxelles) (reprezentanți: R. Martens, A. Verlinden și C. Maczkovics, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și B. Stromsky, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea Deciziei 2014/686/UE a Comisiei din 3 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) pus în aplicare de Belgia – Schemă de garantare care protejează acțiunile membrilor persoane fizice ai cooperativelor financiare (JO 2014, L 284, p. 53)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit lipsită de orice temei juridic.
- 2) Arcofin SCRL, Arcopar SCRL și Arcoplus sunt obligate la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 409, 17.11.2014.

Ordonanța Tribunalului din 7 februarie 2018 – AEIM și Kazenas/Comisia**(Cauza T-436/16) ⁽¹⁾****(„Acțiune în despăgubire — Prescripție — Lipsa dovedirii prejudiciului — Acțiune vădit nefondată sau vădit inadmisibilă”)**

(2018/C 123/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: L'application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Franța) și Philippe Kazenas (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: B. Wizel, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: inițial S. Delaude și S. Lejeune, ulterior S. Delaude, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE având ca obiect repararea prejudiciului pe care reclamanții pretind că l-ar fi suferit ca urmare a unor fapte de corupție săvârșite de un agent al Comisiei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă L'application électronique industrielle moderne (AEIM) și pe domnul Philippe Kazenas la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016.

Ordonanța Tribunalului din 1 februarie 2018 – Collins/Parlamentul**(Cauza T-919/16) ⁽¹⁾****(„Privilegiu și imunități — Membru al Parlamentului European — Decizie de a nu se apăra privilegiile și imunitățile — Acțiune vădit inadmisibilă — Necompetență vădită — Acțiune vădit lipsită de orice temei juridic”)**

(2018/C 123/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Jane Maria Collins (Hotham, Regatul Unit) (reprezentant: I. Anderson, solicitor)

Pârât: Parlamentul European (reprezentați: S. Alonso de León și M. Dean, agenți)

Obiectul

În primul rând, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei din 25 octombrie 2016 a Parlamentului European de a nu se apăra privilegiile și imunitățile reclamantei, în al doilea rând, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE având ca obiect obținerea reparării prejudiciului pe care aceasta susține că l-ar fi suferit cu această ocazie și, în al treilea rând, cerere prin care se urmărește ca Tribunalul să se pronunțe asupra cererii de apărare a privilegiilor și a imunităților reclamantei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Doamna Jane Maria Collins suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European.

⁽¹⁾ JO C 70, 6.3.2017.

Acțiune introdusă la 12 decembrie 2017 – PV/Comisia**(Cauza T-786/16)**

(2018/C 123/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: PV (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea admisibilității și temeiniciei prezentei cereri;

în consecință:

- anularea deciziilor contestate din 31 mai 2016 și din 5 iulie 2016 cu privire la reținerile din salarii pentru care reclamantul a introdus reclamații în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut, la 29 iulie 2016 (R/492/16) și, respectiv, la 30 iulie 2016 (R/493/16), ambele respinse la data de 28 noiembrie 2016;
- anularea deciziilor contestate din 15 septembrie 2016 și din 11 iulie 2016 cu privire la reținerile din salarii și aducerea la zero a salariului începând cu luna iulie 2016, față de care reclamantul a formulat o reclamație în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut la data de 19 septembrie 2016 (R/496/16), respinsă la data de 17 ianuarie 2017;
- anularea deciziei contestate din 21 septembrie 2016 de informare a reclamantului despre datoria globală în cuantum de 42 704,74 euro față de Comisie, motiv pentru care o reclamație în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut a fost introdusă la data de 8 noiembrie 2016 (R/556/16) și respinsă la data de 17 ianuarie 2017;
- anularea notei de debit contestate nr. 32441709991 din 20 iulie 2017 privind suma de 42 704,74 euro, prin care se solicita plata datoriei contestate în cuantum de 42 704,74 euro, motiv pentru care o reclamație în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut a fost introdusă la data de 31 iulie 2017 (R/346/17) și respinsă la data de 29 noiembrie 2017;
- anularea deciziei de revocare luată de AIPN tripartită la data de 26 iulie 2016 împotriva căreia reclamantul a formulat reclamație în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut la data de 3 octombrie 2016 (R/510/16) și care a fost respinsă la data de 2 februarie 2017, precum și anularea procedurii disciplinare CMS 13/087 sub toate aspectele;
- repararea prejudiciului suferit ca urmare a hărțurii morale de la DG Ocuparea Forței de Muncă, de la DG Buget și de la DG Interpretare, împreună, de serviciul medical, de PMO și de DG HR, a căror primă hărțuire datează din luna octombrie 2008;

— anularea tuturor rapoartelor de evaluare din 2014, 2015 și 2016 ale reclamantului din cauza hărțuirii de la DG SCIC; și acordarea compensațiilor următoare în baza articolului 340 TFUE:

— obligarea la repararea prejudiciului moral în cuantum de 889 000 de euro și a prejudiciului material în cuantum de 132 828,67 euro al reclamantului generate de aceste decizii contestate, estimate, sub rezerva reevaluării, la suma de 1 021 828,67 euro, care trebuie majorată cu dobânzile de întârziere calculate până la data plății efective;

în subsidiar, în ceea ce privește hărțuirea morală suferită și „falsurile intelectuale” folosite, ceea ce face ca asemenea neregularități să nu poată fi tolerate de ordinea juridică a Uniunii:

— anularea tuturor celorlalte reclamații sub formă de rețineri din salarii din perioada martie 2015–iulie 2016, și anume a celor 12 decizii din 9/2/2015, 30/3/2015, 5/5/2015, 24/6/2015, 1/10/2015, 12/11/2015, 15/1/2016, 22/4/2016, 31/5/2016, 5/7/2016, 15/9/2016 și 11/7/2016, precum și a tuturor respingerilor cererilor de anulare, și anume deciziile R/1110/14 din 11.3.2015, R/225/15 din 3 iulie 2015, R/292/15 din 23 iulie 2015, R/376/15 din 18 august 2015, R/419/15 din 25 septembrie 2015, R/496/15 din 23 octombrie 2015, R/787/15 și R/788/16 și R/71/16 din 21 martie 2016, R/282/16 din 12 septembrie 2016;

— anularea tuturor deciziilor de respingere care privesc reclamațiile privind procedurile de evaluare, și anume respingerile R/1100/14 din 12 martie 2015, R/313/15 din 11 august 2015, R/676/15 din 13 octombrie 2015, R/127/16 și R/128/16 din 7 iunie 2016 și R/342/16 din 21 septembrie 2016;

— anularea tuturor respingerilor cererilor de asistență – articolul 24 din statut – din 23 octombrie 2014, din 20 ianuarie 2015, din 20 martie 2015, din 30 iulie 2015 (cererea D/322/15), din 15 martie 2016 (cererea D/776/15) și, respectiv, din 18 mai 2016;

— anularea tuturor „avizelor medicale” pentru absențe nejustificate ale Dr. [X] din 16 și din 18 iulie 2018, din 8 august 2014, din 4 septembrie 2014, din 4 decembrie 2014, din 4 februarie 2015, din 13 aprilie 2015, din 4 iunie 2015, din 11 august 2015, din 14 octombrie 2015, din 4 decembrie 2015, din 5 februarie 2016, din 22 martie 2016, din 18 aprilie 2016, din 3 iunie 2016, din 30 iunie 2016 și din 25 iulie 2016;

— anularea „avizelor medicale” din 27 iunie 2014 al Dr. [X] și din 10 octombrie 2014 al Dr. [Y] care l-au trimis pe reclamant în fața hărțuitorilor săi;

— anularea respingerii reclamației administrative R/182/16 din 14 iulie 2016 introdusă la data de 22 martie 2016 referitoare la o absență nejustificată din 16 și din 17 martie 2016 la domiciliul său;

— anularea tuturor scrisorilor de debit, respectiv cele din 10 martie 2015, din 11 mai 2015, din 10 iunie 2015, din 11 august 2015, din 13 noiembrie 2015, din 9 decembrie 2015, din 18 iulie 2016, precum și scrisorile de informare prealabilă cu privire la nota de debit din 21 iunie 2016 și din 21 septembrie 2016;

și, în orice caz:

— obligarea părâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 1, 3, 4 și 31 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a UE, precum și a articolului 1e punctul 2 și a articolului 12a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”), care consacră interdicția hărțuirii morale.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 21a, 22b și 23 din statut privind interdicția de a comite acte ilicite.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului solitudinii și al asistenței, cu încălcarea articolului 24 din statut.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 59 și pe interpretarea eronată a articolului 60 din statut.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 41 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene care privesc tratamentul imparțial, dreptul de a fi ascultat și, respectiv, dreptul la apărare, precum și a articolului 3 din anexa IX la statut privind dreptul de a fi ascultat de către autoritatea împuternicită să facă numiri („AIPN”) înainte de sesizarea Comisiei de disciplină, în conformitate cu jurisprudența Kerstens/Comisia (Hotărârea din 14 februarie 2017, Kerstens/Comisia, T-270/16 P, nepublicată, EU:T:2017:74).

Reclamantul solicită, de asemenea, acordarea unei compensații în cuantum de 889 000 de euro cu titlu de prejudiciu moral și de 132 828,67 euro cu titlu de prejudiciu material, în conformitate cu articolul 340 TFUE.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2018 – UZ/Parlamentul

(Cauza T-47/18)

(2018/C 123/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: UZ (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să declare și să hotărască,
- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 27 februarie 2017 de a-i aplica sancțiunea disciplinară a retrogradării din gradul AD13 treapta 3 în gradul AD12 treapta 3 cu efect de la 1 martie 2017 și readucerea la zero a punctelor sale de merit obținute în gradul AD13;
- anularea deciziei de respingere a cererii sale de asistență;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolelor 3 și 22 din anexa IX la Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”), în măsura în care reclamanta nu ar fi fost audiată de autoritatea împuternicită să facă numiri („AIFN”) nici pentru a-și fundamenta decizia potrivit articolului 3 din anexa IX, nici înainte de a respinge cererea sa de asistență potrivit articolului 24 din statut.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 9, 10 și 16 din anexa IX la statut, în măsura în care decizia disciplinară atacată ar încălca principiul proporționalității și i-ar aplica reclamantei o sancțiune globală neprevăzută în anexa IX la statut, și anume o retrogradare din grad, eliminarea punctelor de merit și excluderea sa din orice funcție de răspundere.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea lucrărilor comisiei de disciplină, în măsura în care nu numai că aceasta ar fi fost sesizată în mod nelegal fără ca reclamanta să fi fost audiată în prealabil, ci ar fi încălcat și dreptul la apărare pe întreg parcursul procedurii.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 24 din statut, în special în măsura în care AIFN nu ar fi audiat-o pe reclamantă înainte de a-i respinge cererea de asistență.

Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2018 – Fashion Energy/EUIPO – Retail Royalty (1st AMERICAN)

(Cauza T-54/18)

(2018/C 123/32)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Fashion Energy Srl (Milan, Italia) (reprezentant: T. Müller, F. Togo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative care cuprinde elementul verbal „1st AMERICAN” – cererea de înregistrare nr. 8 622 078.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 15 noiembrie 2017 în cauza R 693/2017-2.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- suspendarea procedurii în conformitate cu articolul 69 litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului până la pronunțarea unei decizii definitive și obligatorii privind cererea de declarare a nulității parțiale formulate împotriva mărcii Uniunii Europene nr. 5 066 113, invocată în susținerea opoziției;
- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea principiului contradictorialității;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Aeris Invest/SRB

(Cauza T-62/18)

(2018/C 123/33)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Aeris Invest Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentați: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías și A. Lois Perreau de Pinninck, avocați)

Pârâtă: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei de apel a Comitetului unic de rezoluție referitoare la cauza 43/2017 din 28 noiembrie 2017, precum și a deciziei confirmative SRB/CM01/ARES(2017)4898090 din 6 septembrie 2017 și
- obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că Decizia SRB/ES/2017/01 privind accesul publicului la documentele Comitetului unic de rezoluție (denumită în continuare „Decizia privind accesul”) încalcă articolul 90 din Regulamentul nr. 806/2014 și articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, în măsura în care, pe de o parte, reglementează *ultra vires* dreptul de acces la documente și, pe de altă parte, creează excepții de la dreptul de acces la documente care nu sunt prevăzute în Regulamentul nr. 1049/2001. Astfel, întrucât temeiul său juridic este inaplicabil în conformitate cu articolul 277 TFUE, decizia Comisiei de apel trebuie să fie anulată.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că decizia Comisiei de apel încalcă articolul 296 TFUE în măsura în care se limitează să susțină, în mod vag și generic, că divulgarea textului complet al Planului din 2016, al deciziei de rezoluție și al raportului de evaluare încalcă articolul 4 alineatul (1) litera (a) și articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că decizia Comisiei de apel încalcă articolul 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale și articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001, în măsura în care: (i) politica privind rezoluția instituțiilor de credit nu este o excepție validă pentru a limita dreptul fundamental de acces la documente; (ii) nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001 și (iii) evaluarea intereselor în cauză face necesară acordarea accesului la documentele solicitate.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că decizia Comisiei de apel încalcă articolul 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale și articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, în măsura în care acordarea unui acces complet la decizia de rezoluție, la raportul de evaluare și la Planul din 2016: (i) nu afectează interesele comerciale ale persoanelor fizice și juridice și (ii) în orice caz, ponderarea intereselor în cauză recomandă acordarea accesului la documente.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că decizia Comisiei de apel încalcă articolul 15 TFUE și articolul 88 din Regulamentul nr. 806/2014 prin aceea că nu permite accesul la informațiile care nu sunt protejate de secretul profesional, dat fiind că: (i) nu există o prezumție de confidențialitate în temeiul articolului 88 din Regulamentul nr. 806/2014 și al articolului 339 TFUE și (ii) chiar dacă această prezumție de confidențialitate ar exista, ea nu ar fi aplicabilă în cazul în care documentele se solicită pentru a fi folosite în cadrul unei proceduri judiciare.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe faptul că decizia Comisiei de apel implică un abuz de putere, în măsura în care refuză să acorde reclamantei un acces complet la Planul din 2016 pe motivul că acesta „este acoperit în totalitate de excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) (a treia liniuță), la articolul 4 alineatul (1) litera (c) și la articolul 4 alineatul (2) [din Decizia privind accesul]”, în condițiile în care, în realitate, există indicii plauzibile în sensul că finalitatea acestui refuz nu ar fi alta decât să ascundă erorile, lacunele și deficiențele din planul menționat.

Ordonanța Tribunalului din 7 februarie 2018 – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan)/Comisia**(Cauza T-204/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 123/34)

Limba de procedură: suedeză

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 161, 22.5.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO